

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 216.721 van 7 december 2011
in de zaak A. 202.687/XIV-33.773**

In zake : Alket PREKA
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Nadia Lorenzetti
 kantoor houdend te 8000 Brugge
 Langestraat 87
 bij wie woonplaats wordt gekozen

 tegen :

 de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
 de Minister van Justitie

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 5 december 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van “de beslissing tot plaatsing in een individueel bijzonder veiligheidsregime dd. 28.11.2011”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een administratief dossier ingediend.

 De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 december 2011 om 11.30 uur.

 Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

 Advocaat Nadia Lorenzetti, die verschijnt voor de verzoeker, en attaché Wim Van Brussel, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

 Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is sinds 18 augustus 2006 gedetineerd en verblijft op het ogenblik van de bestreden beslissing in de gevangenis te Brugge. Voorheen verbleef de verzoeker in de gevangenis te Gent, alwaar hij op 22 oktober 2011 gedurende een week werd onderworpen aan een gemotiveerde, bijzondere veiligheidsmaatregel.

3.2. In de gevangenis van Brugge wordt de verzoeker op 7, 14 en 21 november 2011 aan een bijzondere veiligheidsmaatregel van telkens een week onderworpen. De maatregelen worden ten aanzien van de verzoeker niet gemotiveerd, onder verwijzing naar artikel 8 van de wet van 12 januari 2005 betreffende het gevangeniswezen en rechtspositie van gedetineerden.

3.3. Op 25 november 2011 wordt de verzoeker, in aanwezigheid van zijn advocaat, gehoord. Luidens het verslag van de hoorzitting deelt de gevangenisdirecteur de verzoeker mee dat hij gehoord wordt in het kader van artikel 118 van de basiswet van 12 januari 2005 betreffende het gevangeniswezen en de rechtspositie van gedetineerden, vermeldt hij de elementen die kenmerkend zijn aan de verzoeker en waarvan hij meent dat ze een voortdurende bedreiging voor de veiligheid vormen en stelt hij zich te beroepen op artikel 8 van de voornoemde wet. De verzoeker van zijn kant geeft aan dat hij niet begrijpt waarom de maatregel nodig is, dat dit hem het leven in de gevangenis zeer moeilijk maakt en dat hij niet bij machte is hieraan iets te veranderen. Tevens verzoekt hij om tafelbezoek van zijn moeder te mogen krijgen.

Diezelfde dag stelt de gevangenisdirecteur aan de directeur-generaal van de penitentiaire administratie voor om de verzoeker in een individueel bijzonder veiligheidsregime te plaatsen.

3.4. Op 28 november 2011 beslist directeur-generaal H.M. om de verzoeker voor een duur van 2 maanden, vanaf 5 december 2011 tot en met 2 februari 2012, in een individueel bijzonder veiligheidsregime te plaatsen. Dit regime houdt in dat de verzoeker

wordt uitgesloten van alle gemeenschappelijke activiteiten, dat alle inkomende en uitgaande briefwisseling open voorgelegd dient te worden, dat glasbezoek wordt toegestaan en tafelbezoek tijdens het bezoek van zijn moeder, dat hij enkel kan telefoneren naar de ombudsman en zijn advocaat, dat de verzoeker bij elke beweging een onderzoek aan de kledij krijgt, dat hij overdag en tijdens de nacht geobserveerd wordt, met maximale eerbiediging van de nachtrust en dat hij verplicht in de hem toegewezen cel dient te verblijven.

Dit is de bestreden beslissing, waarin het volgende wordt gesteld:

“Gelet op de concrete omstandigheden en gedragingen van de gedetineerde PREKA Alket, geboren te Gjakove op 23/06/1976

Die hierna vermeld worden en die toelaten te geloven dat de betrokkene een voortdurende bedreiging voor de veiligheid vormt:

Aangezien de kennisgeving van de motivering van deze beslissing de veiligheid ernstig in gevaar zou brengen kunnen de redenen die aan deze beslissing ten grondslag liggen overeenkomstig artikel 8 van de Basiswet niet worden meegedeeld.

Gelet op het feit dat de controlemaatregelen en de bijzondere veiligheidsmaatregelen ontoereikend zijn gebleken:

Gelet op deze voortdurende bedreiging voor de veiligheid zijn de eerder genomen controlemaatregelen en de individuele bijzondere veiligheidsmaatregelen, genomen op 7/11, 14/11, 21/11 en 28/11/2011, ontoereikend gebleken.”.

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

4.1. De directeur van een strafinrichting is verantwoordelijk voor de goede werking en de goede orde in zijn inrichting. Hij kan met het oog daarop ten aanzien van wie in de gevangenis verblijft een veelheid van maatregelen treffen waarbij hij optreedt als een orgaan van het actief bestuur zodat de Raad van State principieel bevoegd is om de geschillen daaromtrent te behandelen, in zoverre bij hem niet de erkenning van een subjectief recht wordt nagestreefd.

4.2. Evenwel, zoals de Raad van State in het arrest nr. 116.899 van 11 maart 2003 inzake De Smedt heeft uiteengezet, zijn die maatregelen, in zoverre zij uitsluitend of hoofdzakelijk ingegeven zijn door veiligheids- en voorzichtigheidsoverwegingen, maatregelen van inwendige orde, waartegen in principe geen annulatieberoep open staat; het is slechts anders wanneer de betrokken maatregel er uitsluitend of hoofdzakelijk toe strekt een gedetineerde te bestraffen wegens disciplinaire tekortkomingen.

4.3. Uit de stukken van het dossier blijkt dat de bestreden maatregel zijn rechtsgrond vindt in artikel 118 van de basiswet van 12 januari 2005 betreffende het gevangeniswezen en de rechtspositie van de gedetineerden. Die bepaling laat de directeur-generaal van de penitentiaire administratie toe, wanneer de voorwaarden van artikel 116 van de wet vervuld zijn, aan een gedetineerde een “individueel bijzonder veiligheidsregime” op te leggen. De wet zelf verleent aldus aan de bestreden beslissing het karakter van een veiligheidsmaatregel. Dit laatste blijkt bovendien evenzeer uit de uitdrukkelijke bewoordingen (zie randnummer 3.4.) van de bestreden beslissing.

4.4. De verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift niet, laat staan dat hij aantoon, dat de bestreden beslissing er uitsluitend of hoofdzakelijk toe strekt hem te bestraffen wegens disciplinaire tekortkomingen. De loutere bewering van de verzoeker ter terechtzitting dat hij de bestreden beslissing als een tuchtsanctie ervaart, toont dit laatste evenmin aan. De bestreden beslissing moet als een veiligheidsmaatregel worden beschouwd waarmee de goede werking van de instelling wordt verzekerd. Als maatregel van orde kan zij niet het voorwerp uitmaken van een annulatieberoep.

Dienvolgens is de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid niet ontvankelijk.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zeven december tweeduizend en elf, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Stephan De Taeye, wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

met bijstand van

Joris Casneuf, griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Stephan De Taeye